

ΕΙΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

■ Σελίδες από την Ρουμανική Ευσέβεια

‘Ο Μοναχός Σίλβεστρος*

Ένας Θεοτοκόφιλος σύγχρονος Άγιος

Οπ. Σίλβεστρος της Μονής του Ντουράου, καταγόταν από την έπαρχία Νεάμτς της Ρουμανίας.

Ήταν τόσο ταπεινός και υπάκουος, ώστε όλους τους ώφελοῦσε με την πραότητα και την μοναχική διαγωγή του. Γράμματα δεν γνώριζε. Προσευχόταν διαρκώς και εργαζόταν στὸν κήπο.

Εἶχε μεγάλη εὐλάβεια στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Στὴν Εἰκόνα Της προσευχόταν κάθε μέρα, λέγοντας:

- Μητέρα τοῦ Κυρίου, βοήθησέ με τὸν ἀμαρτωλό! Κυρία Θεοτόκε, δός μου καλὸ τέλος!

Κατόπιν ἀσπαζόταν τὴν Εἰκόνα Της και πήγαινε στὸ διακόνημά του.

* * *

Όταν ἔγινε ἐνενηντα ἐτῶν ἔχασε τὴν ἀκοή του. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ποτὲ δὲν ἀπουσίαζε. Μιὰ μέρα τὸν ρώτησαν οἱ πατέρες:

- Πῶς σηκώνεσαι τὴν νύχτα στὸν ὄρθρο, π. Σίλβεστρε, ἀφοῦ δὲν ἀκοῦς τὴν καμπάνα;

- Ἐχει γιὰ μένα τὸν ἀμαρτωλὸ πρόνοια ἢ Ὑπεραγία Θεοτόκος.

Όταν κατακλιθῶ λέω: «Κυρία Θεοτόκε, σήκωσέ με γιὰ τὴν ἀγία προσευχή!...». Καὶ τὰ μεσάνυχτα, ὅταν χτυπᾷ τὸ σήμαντρο γιὰ τὸν Ὅρθρο, κάποιος με ἀγγίζει λίγο καὶ ἀμέσως σηκώνομαι!

Μερικὲς φορές ἔλεγε στοὺς πατέρες:

- Ἄραγε, γιατί δὲν ἔρχεται πιά καὶ σὲ μένα ὁ θάνατος;... Φαίνεται ὅτι, σὰν ἀμαρτωλὸς ποῦ εἶμαι, δὲν με ἔχει συγχωρήσει ἀκόμη ὁ Θεός! Πατέρες,

προσευχηθήτε γὰ μὲνα!...

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἔκλαιγε.

* * *

Ἀγωνίσθηκε στὸ Μοναστήρι τοῦ Ντουράου περισσότερο ἀπὸ εἴκοσι χρόνια.

Τὸν ἀγαποῦσαν ὅλοι, γιὰτὶ ἦταν ἐνάρετος καὶ ἄκακος. Καὶ ὅπως ἀγία ἦταν ἡ ζωὴ του, τὸ ἴδιο ἦταν καὶ τὸ τέλος του.

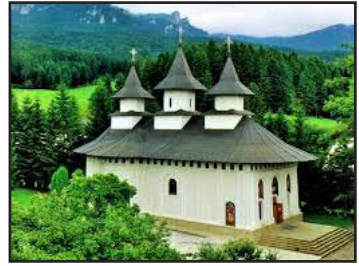
Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1919, ὅταν ἦσαν ὅλοι στὸν Ὅρθρο καὶ ἔψαλλαν «Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...», ὁ π. Σίλβεστρος ἔκανε μετάνοιες, ὅπως συνήθιζε, στὴν Εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Κατόπιν γονάτισε μὲ τὸ πρόσωπο στὸ ἔδαφος. Οἱ πατέρες νόμισαν ὅτι τὸν πῆρε ὁ ὕπνος.

Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας τὸν πλησίασαν καὶ τοῦ εἶπαν:

- Σήκω, π. Σίλβεστρε, τελείωσε ὁ Ὅρθρος!

Ἀλλὰ ὁ π. Σίλβεστρος εἶχε παραδώσει τὸ πνεῦμα του μπροστὰ στὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας Παρθένου!

Τότε οἱ πατέρες τὸν τύλιξαν μὲ τὸν μανδύα, τὸν ἔβαλαν στὸ μέσο τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν τρίτη μέρα τὸν κατευόδωσαν γιὰ τὴν αἰώνια πατρίδα.

Σημερινὴ ἄποσι τῆς Ἱεράς Μονῆς Ντουράου. Ρουμανία.

□

(*) Ρουμανικὸν Γεροντικόν, σελ. 328-329, ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1985. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.